

ชื่อวิจัย	องค์ประกอบของความสามารถในการดูแลตนเองของเด็กวัยเรียนที่เจ็บป่วยเรื้อรัง
ชื่อผู้ทำวิจัย	นางดารุณี จงอุดมการณ์ เพ็ญจันทร์ เลิศรัตน์ วันทนี ชัยสิริสุวรรณ วนศรา สุวัฒน์ศรีสกุล สุวีพร แซ่เอ็ง
ปีที่ศึกษา	2538

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบของความสามารถในการดูแลตนเองของเด็กวัยเรียน อายุ 7-13 ปี ที่เจ็บป่วยนานกว่า 1 เดือน ตามทฤษฎีการดูแลตนเองของโอเร็ม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความสามารถในการดูแลตนเอง 10 องค์ประกอบ ตามที่ The Nursing Development Conference Group (NDCG, 1979) ได้ระบุไว้ แบบสัมภาษณ์ได้สร้างตามลักษณะพัฒนาการของเด็กวัยเรียน และการเจ็บป่วยเรื้อรัง ได้ข้อคำถามครั้งแรก 70 ข้อ นำแบบสัมภาษณ์หาความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญทางทฤษฎีการพยาบาล และการพยาบาลเด็ก จำนวน 5 ท่าน เหลือข้อคำถามจำนวน 35 ข้อ นำแบบสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ป่วยเด็กที่เจ็บป่วยเรื้อรัง อายุ 7-13 ปี จำนวน 18 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์หาความเที่ยง โดยวิธีวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน (Cronbach's coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเป็น 0.76 ได้ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ได้ข้อคำถาม 40 ข้อ ทดลองสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ป่วยเด็กวัยเรียน จำนวน 60 ราย วิเคราะห์ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเป็น 0.86 และได้ค่าเป็น 0.90 เมื่อวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 510 ราย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที รายข้อ 40 ข้อ ได้ค่าตั้งแต่ 6.75 ถึง 15.15 (โดยถือว่าค่าตั้งแต่ 1.96

ขึ้นไปมีค่าอำนาจจำแนกสูง)

ผลการนำแบบสัมภาษณ์ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเด็กป่วยวัยเรียนอายุ 7-13 ปี ที่ป่วยนาน 1 เดือนขึ้นไป จำนวน 510 ราย วิเคราะห์องค์ประกอบโดยการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและหมุนแกนองค์ประกอบแบบออร์โทกอนอลโดยวิธี แวริแมกซ์ คัดเลือกตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.4 ไว้ และองค์ประกอบที่มีตัวแปรร่วม 3 ตัวแปรขึ้นไปเพื่อแปรผล ในที่สุดวิเคราะห์องค์ประกอบได้องค์ประกอบของความสามารถในการดูแลตนเองในเด็กวัยเรียนที่เจ็บป่วยนานกว่า 1 เดือนได้ 10 องค์ประกอบดังนี้ 1) องค์ประกอบของแรงจูงใจที่กระทำการดูแลตนเอง 2) องค์ประกอบของความสนใจและเอาใจใส่ตนเอง 3) องค์ประกอบของการแสวงหาความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ในการดูแลตนเองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ 4) องค์ประกอบของการใช้ทักษะในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลตนเอง และปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ 5) องค์ประกอบที่จะควบคุมพลังงานและการเคลื่อนไหวของร่างกายตนเองให้เหมาะสมเพียงพอ (ประกอบด้วยพลังความสามารถ 2 องค์ประกอบ) 6) องค์ประกอบของการจัดระบบการดูแลตนเอง และปฏิบัติการดูแลตนเอง อย่าง ต่อเนื่อง 7) องค์ประกอบของการใช้เหตุใช้ผลเพื่อการดูแลตนเอง 8) องค์ประกอบของการมีทักษะในการใช้กระบวนการทางความคิด และสติปัญญาเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติการดูแลตนเอง 9) องค์ประกอบของการสนใจเอาใจใส่ในการดูแลตนเอง (ซ้ำกับองค์ประกอบที่ 2) และ 10) องค์ประกอบการสอดแทรกกิจกรรมการดูแลตนเองเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของแผนการดำเนินชีวิต

ทั้งนี้ องค์ประกอบที่มีลักษณะบรรยายถึงการสนใจเอาใจใส่ในการดูแลตนเองมี 2 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 2 และ 9 ส่วนองค์ประกอบ 1 องค์ประกอบซึ่งบรรยายลักษณะเป็น 2 เรื่อง คือองค์ประกอบที่ 5 ซึ่งร่วมกันในเรื่องการควบคุมพลังงานและการเคลื่อนไหวของร่างกาย ดังนั้นจากข้อคำถามตัวแปรในแบบสัมภาษณ์ 40 ข้อ สามารถบรรยายเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ได้ 38 ข้อ ส่วนอีก 2 ข้อ (ตัวแปร) ไม่ได้จัดเป็นองค์ประกอบ เนื่องจากประกอบด้วยเพียง 2 ข้อ แม้จะมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงถึง .72 และ .77 ก็ตาม

Title : The Factors of Self-Care Agency in School Children with
Chronic Illness

Researchers : MS.DARUNEE JONGUDOMKARN, et al

Year of Study : 1995

Abstract :

The purpose of this research was to investigate the factors involved in the ability of school children with chronic illness to take care themselves, based on Orem's self-care theory. The instrument used in this study was a set of questionnaire which is constructed by the researchers. The questionnaire was composed of ten power components of self-care agency which were announced by the Nursing Development Conference Group (NDCG, 1979). Instrument development was also based on human development and chronic illness. The first 70 items in the questionnaire were checked by five experts in nursing theory and pediatric nursing for their content validity. The remained of 35 items were tried out with 18 child patients were not included in the sample. This questionnaire was analyzed by Cronbach's alpha for their reliability co-efficient. The average score was 0.76. The questionnaire were improved to be 40 items and tried out with 60 child patients. The cronbach's alpha Co-efficient was 0.86 and 0.90 for being tried out again with 510 samples. The t-test was used to analyze the discrimination power of questionnaire items. Each item showed highly statistic differences ($t = 6.67-15.5$; if $t > 1.96$, indicating a high power discrimination). The

questionnaire was then used for collecting data from 510 samples who attended the out patient department of Khon Kaen hospital and Srinakarin hospital. The data was analyzed by using the factor analysis technique. Factors were selected by the principal components analysis and were rotated by using the varimax method. Factors that were consistently valued at more than 0.40 and composed of more than 2 items were selected for interpretation.

Ten factors emerged after rotation. These factors were 1) Motivation/goal orientation toward self-care; 2) Maintaining attention and requisite vigilance; 3) Acquiring, retaining and operationalizing technical knowledge about self-care; 4) Decision making about self-care; 5) Controlled use of the available physical energy and control of the position of the body (being composed of 2 power components); 6) Ordering discrete self-care actions; 7) Reasoning with in a self-care frame of reference; 8) Repertoire of skills for self-care; 9) Maintaining attention and requisite vigilance.(being repeated of number 2); and 10) Integrating self-care operations with other aspects of living.